

Zpráva ze závodu

Mistrovství Evropy 3D 17.-22.9.2018 Gothenburg, Švédsko

Předem mé zprávy mi dovoluňte, abych poděkoval všem, kteří mě podporovali a drželi palce na této soutěži.

Šampionátu se zúčastnilo celkem 256 střelců z 23 zemí. Nejsilnější týmy byly z Dánska 23, Ruska 21 a domácího Švédska 21. Nic méně zúčastnili se i 3 střelci ze San Marina a dokonce 1 střelec z Izraele.

Než popíšu zážitky z vlastní soutěže, rád bych se zmínil o historii místa, kde se konala. Větší část soutěže probíhala přímo na hradě Bohus v obci Kungälv nebo v jeho bezprostřední blízkosti. Tato norská pevnost byla postavena v roce 1308 králem Haakonem jako nejjižnější ochrana norských hranic a má za sebou velmi bohatou minulost. Byla 14 x obléhána a nikdy dobita (další zajímavé podrobnosti z historie hradu můžete najít na Wikipedii).

Zpět k soutěži. První okruh vedl podél hradu nad řekou a dále přímo do pevnosti, no něco Waaau. Úžasná romantika, neskutečně krásné rány např. stojící medvěd na horizontu vysoko nad řekou, výr v druhém patře okénka pevnostní věže nebo pavouci ve sklepení hradu. Mělo to i své stinné stránky, pro zachování romantiky právě u nejtěžších výstřelů chyběly backstopy, takže kdo neustál medvěda, střelil šíp doprostřed vodního toku, komu vadilo slunce do očí při výstřelu do věže, trefil většinou lešeňovou trubku a kdo se lekl málo

nasvícených pavouků v podzemí, křesal šípem jiskry na kamenném dláždění. Pro mne to nezačalo nejlépe, hned první ránu na husy na břehu řeky jsem lovil z vody a pak vzápětí opět do řeky jsem přestřelil daňka. Pak už jsem se rozjel a před posledním terčem to vypadalo na pěkné číslo, tak jsem si dal pro jistotu dvojaut, abych měl co dohánět. Druhý okruh byl v lese poblíž hradu. Parkur na jaký jsme zvyklí, nechyběly krásné rány ze skalisek do údolí s výhledem na hrad. Bohužel mě v polovině soutěže skolila silná migréna v podobě vývrtky zavrtávající se zezadu do pravého oka. Byl jsem rád, že jsem to nějak dostřílel a výsledek tomu bohužel odpovídal. Nicméně pohoršil jsem si nakonec pouze o jednu pozici na celkové 15.místo, takže jsem postoupil do eliminací. Ty se střílely již podle nových pravidel, kdy první dva postupují až do finále a zbylých 20 střelců se rozdělí podle klíče do 4 skupin, ve kterých střílí dvojice proti sobě. Dva nejhorší, vítěz proti třetímu, pak proti druhému a nakonec prvnímu v pěti. Vítěz pětky střílí proti vítězi druhé pětky a poslední dva postoupí do finále. Ten den jsem se cítil dobře posílen spánkem a prášky proti migréně. Z 15 pozice jsem střílel jako první proti celkové 22 pozici. Střílelo se na šest šípů opět nad řekou pod hradbami hradu. Na každé trati bylo 8 terčů, které rozhodčí střídal, aby vítězové rozstřelů nestříleli pořád to samé. Kolík byl mobilní a rozhodčí ho umísťoval dle okamžité inspirace pokaždé jinam. Rovněž v průběhu eliminací měnili pozice některých terčů. Terén byl skalnatý, členitý a nad řekou, takže případný aut většinou skončil ve vodě nebo na skále. Vlastní eliminace byl těžký maraton, jen člověk dostřílel jeden souboj, už ho čekal další soupeř a šup znova na trať. Kvůli větru nastavili časový limit na ránu z 1 minuty na 75 vteřin, ale to byla opravdu kosmetická změna. První tři eliminace jsem držel koncentraci, soustředil jsem se jenom na dobrý výstřel a šlo to dobře. Vyřadil jsem Švéda, pak podstatnou část ruské repre, ale při čtvrtém rozstřelu už jsem se nějak nemohl dotrefit, samé osmičky, no a poslední rána na vlka 25 m pětka těsně vedle čáry. Zde jsem prohrál o dva body a skončil jsem na celkovém 7.místě. Nicméně finálových rozstřelů jsem si užil jako jindy za 4 roky a byla to sakra dobrá zkušenost. Z výsledků je patrné, že být v základních kolech na dobrém místě nic neznamena. V eliminacích je možná lepší začínat níž a zahřát se na "slabším" soupeři, ale i to zahřívání může také rychle skončit.

Na závěr bych moc rád poděkoval své Lence, která mi na eliminace přiletěla fandit, což mi moc pomohlo. Také celé Slovenské reprezentaci, která mi rovněž fandila a se kterou jsme si to tam pěkně užili. Za Českou reprezentaci ještě musím zmínit Katku Končalovou, která to tam celé s plným nasazením pískala.

Petr Madurkay

